

JÖHET A TÉL.

Akinek csüre étellel tele,
azt nem bántja fagy-északnak szele.

Akinek háza melegsége vára,
jöhetnek éjlek újra éjszakára.

Pincénkben bor és drága serlegek
várják, hogy újra egyesüljenek.

Amit kibontott tiszta szép tavasz,
majd isszuk itt és odakünn havaz —

s amit megérlelt perzselő nyarunk,
ajkunkhoz ér, mert harcosok vagyunk.

S míg serlegünk az áldozatra vár,
mi szembenézünk: tiszta volt a nyár.

S mikor közeleg már az áldomás,
szemünkben izzik újra tűz-parázs.

S mert fájdalmunk volt hosszú őszön át,
kilísszuk ketten tavaszunk borát.

(Budapest.)

ARADY ZSOLT.